

Profesor Oldřich Fejfar – devadesátník

Dne 8. ledna 2021 oslavil prof. RNDr. Oldřich Fejfar, CSc., významné životní jubileum – 90 let. Připadla mi čest, jako jednomu z jeho mnoha žáků, na tuto událost upozornit a tímto způsobem i panu profesorovi poblahopřát. Jde v současné době omezených kontaktů také o možnost, jak si tohoto „malého velkého muže“ naší paleontologie připomenout.

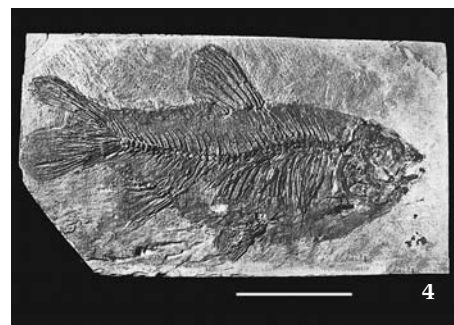
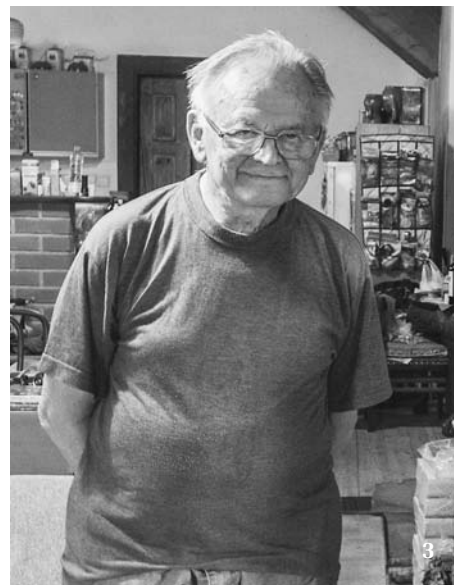
Mám ztížené výchozí postavení, protože mí předchůdci před 10 lety k výročí jeho osmdesátin, právě na stránkách *Živy* (2011, 1: III–IV), podali velmi zevrubný životopis a souhrn vědecké i pedagogické činnosti pana profesora. Jako student i jeho kolega jsem některé ze zmíněných událostí prožíval také, a přestože bych je mohl uvést ze svého pohledu, bylo by to stále opakování situací stejného, přestože opravdu velmi plodného života. Navíc mnohé osobní zkušenosti s panem profesorem díky jeho jedinečnému smyslu pro humor nejsou vždy plně publikovatelné.

Oldřich Fejfar i nadále zůstává jedním z nejvýznamnějších světových vědců zabývajících se kenozoickými (terciárními a kvartérními) fosilními savci, o čemž svědčí jeho doposud bohatá publikační činnost – pro „radikální scientometry“ jen za posledních 10 let jde o 10 publikací vedených v databázi Scopus (z toho 6 i na Web of Science). Vedle toho se zabývá popularizační činností, jak dokládá série paleontologických článků i na stránkách *Živy*, opět s hlavním zaměřením na fosilie savců areálu bývalého Československa, protože kromě oblastí středních a západních Čech se významně podílel i na prozkoumání některých neogenních lokalit na Slovensku. V r. 2008 zásluhou prof. Fejfara dokonce vyšlo mimořádné sedmé číslo *Živy*, věnované vzniku letu u obratlovců. Jeho zálibou, která se projevovala už při našem studiu, je historický kontext paleontologie – je výborně obeznámen s historií výzkumu a osobně znal mnoho světových vědců,

o kterých jsme my mladší mohli už jen číst. V současné době s německými kolegy spolupracuje na životopisné publikaci Johanna Wolfganga Goetha, který začátkem 19. století jako zanícený geolog a mineralog působil ve stejné oblasti západních Čech jako O. Fejfar v 60. až 80. letech 20. století. Po velkou část svého odborného života pracoval v Ústředním ústavu geologickém, ale pro nás, jeho žáky, je emeritním profesorem Ústavu geologie a paleontologie Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy, který v 90. letech minulého století vedl (tehdy katedra paleontologie) a vychoval zde řadu následovníků.

V současné době žije na venkově v oblasti Českého krasu, čímž se svým způsobem jako správný pachatel vrací na místo

činu, protože pobývá jen několik kilometrů od lokalit, na kterých prováděl od poloviny 50. let, při studiu a po absolvování vysoké školy, jedny z prvních výzkumů. Přestože si samozřejmě věk vybírá daň na zdravotním stavu u všech z nás, po mentální stránce máme panu profesorovi co závidět, protože se stále udržuje ve velmi nadprůměrné kondici. Závěrem bych chtěl zopakovat upřímnou gratulaci k dosaženým kulatinám, nejen za jeho žáky, ale i za kolegy, spolupracovníky a příznivce, s přáním zdraví, duševní pohody a mnoha dalších pracovních i životních úspěchů.

S blahopřáním k jubileu se připojuje i redakční rada a redakce *Živy*.

1 Oldřich Fejfar v r. 1957 se svým školitelem, významným maďarským paleontologem Miklósem Kretzoimem (1907–2005), od něhož se „nakazil“ také dlouhověkostí. Z archivu O. Fejfara
2 Pozůstatek terénní sondy z r. 1994 na jižním úpatí Šibeničního vrchu u Valče, kde prof. Fejfar nalezl v rámci cvičení se studenty pozůstatky oligocenní želvy a ryb. Stav v r. 2016. Foto M. Mazuch

3 Při domácích konzultacích k obratlovcí fauně severočeského terciéru. Červen 2018. Z archivu E. Kadlecové
4 Kaprovitá ryba rodu *Leuciscus*. Nálezy sladkovodních ryb pocházejí ve Valči z jemně vrstevnatého vápence a prozrazují větší plochy průtočných jezer nebo slepých ramen říční sítě v relativně ploché krajině. Více v článku v *Živě* (2011, 4: 188–192). Foto O. Fejfar

